

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-2.730.188.2021.MRA

Warszawa, 18 października 2022 r.

DECYZJA DNR-2/195/2022

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu wobec Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo w sprawie wprowadzonego do obrotu urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, niespełniającego wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c w zw. z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99), dalej: „rozporządzenie (UE) 2016/426”, a także wymagań formalnych określonych w art. 40 ust. 1 lit. b rozporządzenia (UE) 2016/426, art. 40 ust. 1 lit. c w zw. z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w zw. z pkt 1 lit. a, d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426, art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/426, art. 40 ust. 1 lit. h w związku z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/426

1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854), dalej: ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakazuje Wojciechowi Dudyczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, usunięcie niezgodności urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*,

2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązuje Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji,

II. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426, z powodu wprowadzenia do obrotu urządzenia niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 załączniku I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia (UE) 2016/426 na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. art. 88 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakłada na przedsiębiorcę Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, karę pieniężną w kwocie **20 000 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych 00/100)**,

III. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie zapewnienia umieszczenia przez producenta oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, zgodnie z wymaganiami, na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. art. 89 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakłada na przedsiębiorcę Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, karę pieniężną w kwocie **4 000 zł (słownie: cztery tysiące złotych 00/100)**,

IV. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie niezapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100,, kod EAN: 5903240385171*, napisem określonym w pkt 1 lit. a Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426, na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. art. 91 ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nakłada na przedsiębiorcę Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, karę pieniężną w kwocie **2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100)**,

V. na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), dalej: „Kpa”, umarza postępowanie w sprawie nałożenia na Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie niezapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171, napisami określonymi w pkt 1 lit. d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426, jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.114.2021) stwierdzono w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy m.in. *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171, (dalej również jako: „wyrób” lub „urządzenie”).

W toku dalszych czynności kontrolnych ustalono, że podmiotem wprowadzającym wyrób do obrotu jest Wojciech Dudycz, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo. Na prośbę Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ww. przedsiębiorca okazał: fakturę nr TT20JY1013E2G z dnia 21 grudnia 2020 r., świadczącą o zakupie 1542 szt. wyrobu od ZHEJIANG YONGKANG JINYU CO. LTD., YONGKANG, ZHEJIANG, Chiny, deklarację zgodności z dnia 5 stycznia 2021 r. sporządzona przez producenta ZHEJIANG YONGKANG JINYU CO. LTD, poświadczone zgłoszenie celne (ZC299) z dnia 9 lutego 2021 r., pierwszą fakturę sprzedaży wyrobu przez Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, tj. fakturę WDT 215/02/2021 z dnia 19 lutego 2021 r., świadczącą o dostarczeniu kontrahentowi 72 szt. wyrobu.

Ponadto w toku kontroli Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uzyskał od Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, Certificate No. 2531DM-0017 Rev. 00 z dnia 12 marca 2021 r., wystawiony przez DBI Certification A/S, potwierdzający przeprowadzenie badania typu UE – typ produkcji (moduł B) dla urządzenia: portable gas heater, model BDZ-Q1000, (znak towarowy JINYU), COVER LETTER SGS-CSTC Standards Technical Services

Co., Ltd. z dnia 12 marca 2021 r., Test Report No. SDHL1806013014GA z dnia 7 listopada 2018 r. sporządzony przez SGS-CSTC Standards Technical Services Co., Ltd. dla wyrobu „portable gas heater, model: BDZ-Q1000”.

W wyniku oględzin wyrobu, przeprowadzonych w toku kontroli przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Kaliszu, stwierdzono:

- a) brak na wyrobie oraz jego opakowaniu nw. napisów, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwałe:
  - oznaczenia kategorii urządzenia,
  - informacji o nominalnym ciśnieniu zasilania urządzenia,
  - imienia i nazwiska lub nazwy producenta, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego,
  - numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia,
- b) brak na urządzeniu i jego opakowaniu ostrzeżeń wskazujących:
  - nominalne ciśnienie zasilania urządzenia,
  - kategorię urządzenia,
- c) brak oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu,
- d) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE bezpośrednio na urządzeniu,
- e) rozbieżności w informacji o rodzaju gazu stosowanego do zasilania urządzenia – na wyrobie oraz jego opakowaniu wskazano, że urządzenie jest przeznaczone do zasilania butanem, natomiast w instrukcji podano m.in. informację: „(...) przy butlach gazowych propan-butan wymagany jest reduktor ciśnienia od 2 do 4 bar”, f) nieprzeprowadzenie odpowiedniej procedury zgodności.

Na podstawie oględzin wyrobu oraz analizy zebranych w toku kontroli dokumentów, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził różnice w parametrach urządzenia, którego oględzin dokonano w toku kontroli, a urządzenia, wobec którego przeprowadzono procedurę zgodności. Na opakowaniu zakwestionowanego w trakcie kontroli wyrobu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, podano wymiary urządzenia: 275x275x180 mm. Ponadto na opakowaniu i w instrukcji wyrobu jako zużycie gazu wskazano 108g/h. Tymczasem w sprawozdaniu z badań SDHL1806013014GA zużycie gazu badanego urządzenia określono na poziomie 124g/h, a jego wymiary oznaczono jako: 62x32x67 cm. Dodatkowo wskazał na nieścisłości w oznakowaniu

modelu zakwestionowanego wyrobu oraz urządzenia, wobec którego przeprowadzono procedurę oceny zgodności. Mając na uwadze powyższe rozbieżności Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że wobec urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, producent nie zapewnił przeprowadzenia odpowiedniej procedury oceny zgodności.

Importer nie dopełnił zatem obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie wprowadzenia do obrotu urządzenia niezgodnego z wymaganiami, a także obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426, w zakresie niezapewnienia by producent przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, opatrzył urządzenie oznakowaniem CE bezpośrednio na wyrobie, spełnił wymagania określone w art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w przedmiocie opatrzenia urządzenia napisami określonymi w pkt 1 lit. a, d, e Załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2016/426, tj. informacjami o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta urządzenia; oznaczeniu kategorii urządzenia; informacji o nominalnym ciśnieniu zasilania urządzenia oraz wymagania określone w art. 7 ust. 6, z uwagi na nieumieszczenie przez producenta swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego i swojego adresu pocztowego, pod którym można się z nim kontaktować.

Ze względu na ustalenia poczynione w toku kontroli, akta kontroli przekazano do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej „Prezes UOKiK” celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego.

Po otrzymaniu akt kontroli Prezes UOKiK zwrócił się do Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, o przedstawienie informacji w zakresie roli, jaką ww. przedsiębiorca pełnił w procesie wprowadzania wyrobu do obrotu, a także przedstawienie informacji na temat przychodu i rozchodu wyrobu.

Wojciech Dudycz, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, w odpowiedzi na ww. pismo, oświadczył, że w jego ocenie pozostaje importerem wyrobu. Ponadto oświadczył, że wprowadził do obrotu 1541 szt. urządzenia, z czego 1 sztuka wyrobu uległa uszkodzeniu podczas magazynowania i nie jest zdatna do dalszego użytkowania oraz poinformował, że nie posiada wyrobu na stanie magazynowym. Przedsiębiorca przedstawił listę 21 odbiorców (w tym odbiorców zagranicznych) którym dostarczył 1541 szt. urządzenia, z czego 20 kontrahentów zakupiło wyrób na podstawie faktury, a 1 odbiorca na podstawie paragonu. Wskazano także średnią jednostkową cenę sprzedaży wyrobu netto.

Mając na uwadze stwierdzone niezgodności, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego wobec Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, dalej jako: „strona postępowania”, w sprawie:

1. wprowadzonego do obrotu urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, niespełniającego:

a) wymagań zasadniczych określonych:

- w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia, ze względu na brak ostrzeżeń na urządzeniu oraz jego opakowaniu dotyczących:
  - ciśnienia zasilania gazu,
  - kategorii urządzenia,

b) wymagań formalnych, o których mowa w:

- art. 40 ust. 1 lit. b rozporządzenia (UE) 2016/426, co narusza obowiązek określony w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 ze względu na brak oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*,
- art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426 w związku z pkt 1 lit. a, d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426, co narusza obowiązek określony w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426, ze względu na brak na urządzeniu *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*: imienia i nazwiska lub nazwy producenta, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego; oznaczenia kategorii urządzenia oraz wskazania nominalnego ciśnienia zasilania urządzenia,
- art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/426, ze względu na brak numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji za oznakowaniem CE oraz 2 ostatnich cyfr roku, w którym umieszczono oznakowanie CE,
- w art. 40 ust. 1 lit. h w związku z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/426, co narusza obowiązek określony w art. 9 ust. 2 akapit 1 rozporządzenia (UE) 2016/426 ze względu na nieumieszczenie przez producenta na urządzeniu swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku

towarowego i swojego adresu pocztowego, pod którym można się z nimi kontaktować,

2. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426, w zakresie wprowadzenia do obrotu urządzenia niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia (UE) 2016/426 z uwagi na niezapewnienie, by do urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, zostały dołączone informacje na temat bezpiecznego użytkowania, tj. informacje o ciśnieniu zasilania gazu i kategorii urządzenia,
3. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie zapewnienia umieszczenia przez producenta oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, zgodnie z wymaganiami,
4. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie niezapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, napisami określonymi w pkt 1 lit. a, d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 20 kwietnia 2022 r.

Dnia 27 maja 2022 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo strony postępowania z dnia 23 maja 2022 r., w którym poinformowała o podjęciu dobrowolnych działań mających na celu usunięcie niezgodności z wymaganiami wobec wyrobów znajdujących się w obrocie.

W postanowieniu z dnia 8 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK odniósł się do zaproponowanych przez stronę postępowania działań naprawczych, wskazując, że z pisma z dnia 23 maja 2022 r. nie wynika, żeby na urządzeniu zostały umieszczone dane producenta – rzeczywistego chińskiego wytwórcy wyrobu, obejmujące jego nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy, pod którym można się z nim kontaktować. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, że wobec tego, iż jest importerem wyrobu, umieszczenie na urządzeniu jedynie jej danych, jest niewystarczające. Organ nadzoru rynku

prowadzący postępowanie wskazał również na odpowiednie normy rozporządzenia (UE) 2016/426, z których wynika powyższa konieczność.

Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, że jako importer, nie jest ona podmiotem uprawnionym do naniesienia oznakowania CE bezpośrednio na urządzenie, co wynika z art. 7 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia (UE) 2016/426. Ponadto Prezes UOKiK przytoczył ponownie stwierdzenia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poczynione w toku kontroli, na podstawie których zakwestionowano przeprowadzenie odpowiedniej procedury zgodności wobec urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171, wskazujące m.in. na brak podania modelu „IK-1100” w okazanym certyfikacie zgodności UE oraz w sprawozdaniu z badań, przeprowadzonych przez akredytowane laboratorium, a także różnice w parametrach, występujące między przebadanym a zakwestionowanym urządzeniem.

Wobec powyższego Prezes UOKiK powiadomił, że w jego ocenie w przypadku usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami, należy jednocześnie okazać dowody, potwierdzające przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności urządzenia *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171.

W świetle powyższych ustaleń postanowieniem z dnia 8 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 45 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność usunięcia niezgodności wyrobów z wymaganiami bądź wycofania wyrobów z obrotu, a także powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej i na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań. Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, poprzestając na pouczeniu, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie wskazanego postanowienia.

Postanowienie zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 14 czerwca 2022 r.

Dnia 14 lipca 2022 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania z dnia 7 lipca 2022 r., wraz z którym przekazano dowody wykonania postanowienia z dnia 8 czerwca 2022 r. Mając jednak na uwadze, że zarówno pismo z dnia 7 lipca 2022 r. oraz niektóre przekazane wraz z nim dowody, obarczone były brakami formalnymi, Prezes UOKiK w piśmie z dnia 20 lipca 2022 r. wezwał stronę postępowania do ich usunięcia.

Strona postępowania w terminie wyznaczonym w piśmie z dnia 20 lipca 2022 r. przekazała dowody wykonania postanowienia z dnia 8 czerwca 2022 r. z usuniętymi brakami formalnymi.

Przekazany przez stronę postępowania materiał dowodowy obejmował: oświadczenia, uzyskane od 10 kontrahentów, o zapoznaniu się ze wskazaniem producenta odnośnie wyrobu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 590324038517*, oraz o dokonaniu odpowiednich zmian w oznaczeniach, zgodnie z zaleceniami producenta. Ponadto okazano sporządzoną przez producenta prawidłową deklarację zgodności wraz z fotografią oznaczenia produktu znakiem CE, a także poprawioną i uzupełnioną o wymagane informacje oryginalną instrukcją obsługi urządzenia. Przekazano nadto Cover letter z dnia 19 listopada 2018 r., Certificate No. 2531CT-0119 Rev. 00 z dnia 19 listopada 2018 r., Test Report No: SDHL1806013014GA z dnia 7 listopada 2018 r., Certificate G-031020 z dnia 3 grudnia 2020 r.

Pismem z dnia 5 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że nie przekazano wszystkich dowodów, potwierdzających wykonanie postanowienia z dnia 8 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK wskazał, jakich dowodów nie przekazano, a także przedstawił także swoje stanowisko w zakresie nieprzedstawienia przez stronę postępowania wyjaśnień lub odpowiedniej dokumentacji, potwierdzającej przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności wyrobu: *piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*. Prezes UOKiK odniósł się do przekazanych przez stronę postępowania dowodów, w postaci certyfikatów oraz raportów z badań, wskazując jednak, że powyższe dokumenty nie wyjaśniają rozbieżności wskazanych w toku kontroli przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Ponadto Prezes UOKiK wyjaśnił, iż zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającej dyrektywę 2004/42WE oraz rozporządzenie (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1) podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji musi mieć możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni roboczych, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się do zebranych dowodów i materiałów.

Dnia 12 września 2022 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania z dnia 7 września 2022 r. wraz z którym przekazano oświadczenia 3 odbiorców (2 z nich dotyczyły usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami, natomiast 1 dokumentowało brak wyrobu na stanie magazynowym kontrahenta), a także dowody nadania oświadczeń do pozostałych 7 odbiorców. Ponadto strona postępowania odniosła się do rozbieżnościami pomiędzy wyrobem: *piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, wskazując, że podane na opakowaniu wielkości 275x275x180 mm odnosiły się faktycznie do pojedynczej

sztuki urządzenia bez opakowania, natomiast wartości 62x32x67 cm odnosiły się do opakowania zbiorczego QTY: 6 PCS. Strona postępowania zaznaczyła, że przedmiotowe wartości dotyczą zupełnie różnych sposobów podawania danych i w żadnym zakresie nie świadczą o odmiennościach wskazanych modeli urządzeń. W zakresie odmiennych parametrów dotyczących zużycia gazu i funkcji urządzeń, strona postępowania wskazała, że błąd dotyczył treści instrukcji, a nie faktycznie istniejących różnic pomiędzy modelami BDZ-Q1000 oraz IK-1100. Działania naprawcze, podjęte przez stronę postępowania, obejmowały usunięcie nieprawidłowości w treści instrukcji powyższym zakresie.

Strona postępowania przedstawiła także sytuację materialną, zdrowotną, rodzinną i zawodową.

Wraz z pismem z dnia 7 września 2022 r. przekazano nadto dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, które były obarczone jednak brakami formalnymi – okazano niepotwierdzone za zgodność z oryginałem kopie stron z gazet. Wobec powyższego Prezes UOKiK pismem z dnia 20 września 2022 r. wezwał stronę postępowania do uzupełnienia braków formalnych.

Dnia 26 września 2022 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania z dnia 20 września 2022 r., wraz z którym przedłożyła oświadczenia uzyskane od 2 odbiorców o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym oraz o usunięciu niezgodności urządzenia z wymaganiami.

Dnia 13 października do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania, wraz z którym przekazała kserokopie ogłoszeń prasowych z dwóch dzienników ogólnopolskich z usuniętymi brakami formalnymi.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Wojciech Dudycz, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, jest importerem wyrobu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100, kod EAN: 5903240385171*, co potwierdza zebrany materiał dowodowy, z którego wynika, że strona postępowania wprowadziła do obrotu urządzenia z państwa trzeciego – zakupiła je od ZHEJIANG YONGKANG JINYU CO. LTD., YONGKANG, ZHEJIANG, Chiny, a następnie udostępniła po raz pierwszy na rynku unijnym.

Jak wskazuje art. 2 pkt 19 rozporządzenia (UE) 2016/426 importerem jest osoba fizyczna lub prawna, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, wprowadzająca do obrotu w Unii urządzenie lub osprzęt z państwa trzeciego.

Przepis art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2016/426 określa, że przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć pierwsze udostępnienie urządzenia lub osprzętu na rynku unijnym.

Na podstawie art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami albo w których stwierdzono niezgodności formalne prowadzi Prezes UOKiK.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/4265 rozporządzenia urządzenia są udostępniane na rynku oraz oddawane do użytku jedynie wtedy, jeżeli podczas normalnego użytkowania spełniają wymagania niniejszego rozporządzenia. Jak stanowi art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 urządzenia i osprzęt spełniają zasadnicze wymagania określone w załączniku I, które znajdują do nich zastosowanie.

Oględziny urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171, przeprowadzone przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, wykazały brak wskazania na urządzeniu oraz opakowaniu urządzenia ostrzeżeń dotyczących ciśnienia zasilania gazu oraz kategorii urządzenia, brak oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu, brak na urządzeniu imienia i nazwiska lub nazwy producenta, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego oraz brak numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji za oznakowaniem CE oraz 2 ostatnich cyfr roku, w którym umieszczono oznakowanie CE.

W toku prowadzonego postępowania, przedsiębiorca podjął działania naprawcze w celu usunięcia stwierdzonych niezgodności przekazując wzór skorygowanej instrukcji, dokumentację fotograficzną, potwierdzającą oklejenie urządzenia i jego opakowania właściwymi etykietami. Ponadto strona postępowania przekazała oświadczenia, uzyskane łącznie od 13 kontrahentów, o umiejscowieniu dodatkowych oznaczeń na urządzeniu i jego opakowaniu na zlecenie producenta, a także o dołączeniu do wyrobów poprawionej instrukcji obsługi, a także 2 oświadczenia odbiorców o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym. Na potwierdzenie powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach strona postępowania przekazała strony z dwóch gazet o zasięgu ogólnopolskim z opublikowanym komunikatem. Przedsiębiorca nie przedłożył jednak dowodów potwierdzających, że działania naprawcze zostały przeprowadzone u wszystkich odbiorców – nie przedstawiono stosownych oświadczeń od 5 kontrahentów. Ponadto, pomimo oświadczeń odbiorców strony postępowania, że wyrób został opatrzony danymi producenta, z przekazanych dowodów w postaci dokumentacji zdjęciowej oraz projektu etykiety, naklejonej na urządzenie, nie wynika, by ta informacja w rzeczywistości została umieszczona na urządzeniu.

Postanowienie z 8 czerwca 2022 r., wyznaczające 45-dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie usunięcia niezgodności bądź wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 14 czerwca 2022 r., zatem termin na przedstawienie wymaganych dowodów upływał z dniem 29 lipca 2022 r. W wyznaczonym terminie strona postępowania przedstawiła dowody usunięcia niezgodności względem urzędzeń dostarczonych do 10 spośród 20 odbiorców. Następnie, po upływie wyznaczonego terminu, strona postępowania przekazała oświadczenia uzyskane od kolejnych 5 odbiorców, stwierdzające usunięcie niezgodności lub brak wyrobu na stanie magazynowym oraz dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami. Ponadto okoliczność umieszczenia na urzędzeniu danych producenta nie wynikała wprost z przedstawionej przez stronę postępowania dokumentacji zdjęciowej oraz z okazanych projektów skorygowanej etykiety na urzędzeniu (potwierdzają to jedynie oświadczenia kontrahentów).

Prezes UOKiK informował przedsiębiorcę o skutkach nieprzekazania dowodów wykonania postanowienia w wyznaczonym terminie, zatem strona postępowania była świadoma ewentualnych konsekwencji.

W związku z tym, iż strona postępowania nie podjęła skutecznych działań dobrowolnych, skutkujących usunięciem niezgodności wobec wszystkich wyrobów, znajdujących się w obrocie, nie można przyjąć, że na rynku znajdują się wyroby zgodne z wymaganiami.

Na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a także w przypadku gdy stwierdzono niezgodności formalne, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, może w drodze decyzji: nakazać usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych.

Biorąc pod uwagę charakter ustalonych niezgodności i niezgodności formalnych, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędnym jest nakazanie stronie postępowania usunięcia stwierdzonych niezgodności z wymaganiami.

W trosce o bezpieczeństwo użytkowników wyrobu, które z uwagi na ujawnione nieprawidłowości może być zagrożone, w przypadku braku informacji i ostrzeżeń niezbędnych do właściwego i bezpiecznego użytkowania urządzenia, Prezes UOKiK uznał, że zachodzi konieczność nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w zakresie obowiązku określonego w pkt 1 sentencji rozstrzygnięcia.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki, należy uznać za adekwatne i proporcjonalne do stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób.

Prezes UOKiK określił termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji stosownie do przepisu art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z którym w decyzji, o której mowa w ust. 2, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie określa termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji.

Dowodami potwierdzającymi wykonanie decyzji, które należy przedstawić Prezesowi UOKiK są: oświadczenia 5 kontrahentów (którym strona postępowania dostarczyła urządzenie, lecz od których nie przedstawiła w toku postępowania stosownych oświadczeń) o przeprowadzeniu procedury usunięcia niezgodności w odniesieniu do wyrobów znajdujących się w ich ofercie handlowej lub oświadczenia o braku urządzenia w sprzedaży, a także dowody (np. zdjęcia lub projekt etykiety), wskazujące na umieszczenie na wyrobie danych producenta (tj. podmiotu ZHEJIANG YONGKANG JINYU CO. LTD.).

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Według art. 41 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 20 czerwca 2019 r., s. 34) państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji

mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego wymienionego w załączniku II, na mocy których nakłada się zobowiązania na podmioty gospodarcze, oraz podejmują wszystkie środki niezbędne w celu zapewnienia ich wykonywania zgodnie z prawem krajowym. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające (pkt 2). Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426 importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie urządzenia lub osprzęt zgodne z wymaganiami.

Według art. 88 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który nie wypełnia obowiązków określonych w przepisach art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426 podlega karze pieniężnej **w wysokości do 100 000 zł.**

Jednocześnie, okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 rozporządzenia, wyczerpuje przesłanki zawarte w art. 89 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz w art. 91 ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 stanowi, że przed wprowadzeniem urządzenia do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 14. Zapewniają oni, by producent sporządził dokumentację techniczną, by urządzenie zostało opatrzone oznakowaniem CE, by została do niego dołączona instrukcja i informacje na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 załącznika I oraz by producent spełnił wymagania określone w art. 7 ust. 5 i 6.

Przepis art. 89 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importer, który nie wypełnia obowiązku zapewnienia umieszczenia oznakowania CE, określonego w przepisach art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426 podlega karze pieniężnej **w wysokości do 20 000 zł.**

Treść art. 91 ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że importer, który nie wypełnia obowiązków, z wyłączeniem obowiązku zapewnienia umieszczenia oznakowania CE, określonych w przepisach art. 9 ust. 2 akapit pierwszy lub drugi, lub ust. 3, lub 4 rozporządzenia (UE) 2016/426 podlega karze pieniężnej **w wysokości do 10 000 zł.**

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Zgodnie z przedstawionym w doktrynie stanowiskiem odnośnie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w Kpa (art. 189f KPA Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis), podstawą do odstąpienia jest ustalenie odrębnych przesłanek, a zatem spełnienie każdej uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Art. 189f KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych 14 następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f KPA red. Wierzbowski, 2019, wyd. 27, Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób, wobec którego stwierdzono brak wymaganych ostrzeżeń, niezbędnych do właściwego i bezpiecznego użytkowania urządzenia oraz brak opatrzenia znakiem CE, w znacznej liczbie 1541 szt., dostarczyła go jednemu odbiorcy indywidualnemu na podstawie paragonów oraz 1540 szt. dwudziestu kontrahentom, prowadzącym działalność gospodarczą na terenie całego kraju oraz

poza jego granicami, w okresie od 25 stycznia 2021 r. do 6 kwietnia 2021 r. Zasięg naruszenia był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji oraz obszar, na jaki urządzenia zostały dostarczone, wykraczający poza granice kraju. Zachodzi więc prawdopodobieństwo, że duża część urządzeń została zakupiona przez konsumentów. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało naruszone. Zatem skoro nie został spełniony ww. warunek, to organ nie mógł na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odstąpić od nakładania kar i poprzestać na pouczeniu.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia. Strona postępowania również nie przekazała informacji w tym zakresie.

Nawiązując z kolei do przesłanki odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych określonej w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy, to jak zostało wcześniej wskazane, strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie, tj. do 29 lipca 2022 r., wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, a mianowicie dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności względem wszystkich wyrobów, znajdujących się w obrocie. Strona postępowania w wyznaczonym terminie (wraz z pismem z dnia 7 lipca 2022 r., nadanym tego samego dnia listem poleconym) przekazała dowody usunięcia niezgodności urządzeń dostarczonych do 10 spośród 20 odbiorców. Dowody obejmowały oświadczenia kontrahentów o usunięciu niezgodności, w tym o dodaniu na wyrobie danych producenta, jednak z przekazanej wraz z ww. pismem dokumentacji zdjęciowej oraz projektów etykiety, nie wynikało wprost, żeby ww. dane faktycznie zostały naniesione na wyrób. Po upływie wyznaczonego terminu, tj. wraz z pismem z dnia 7 września 2022 r., nadanym listem poleconym tego samego dnia, strona postępowania przekazała dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, a także dowody usunięcia niezgodności, uzyskane od kolejnych 3 odbiorców. Wobec powyższego również ostatnia z przesłanek warunkujących odstąpienie od nakładania kar i poprzestanie na pouczeniu nie zaistniała w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze, że żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie została spełniona, wydanie decyzji o nałożeniu kar pieniężnych w tym przypadku jest obligatoryjne.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego

poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. Okoliczności naruszenia prawa odnoszą się natomiast do wszystkich powodów dopuszczenia się działania (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności wprowadziła do obrotu wyrób, który nie został oznakowany wymaganymi ostrzeżeniami, czym naraziła na niebezpieczeństwo jego bezpośrednich użytkowników (konsumentów).

Stwierdzić zatem należy, iż strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie w dużej liczbie (1541 szt.), zasięg naruszenia przez nią obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużej liczby podmiotów. Powyższe okoliczności, z których wynika, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, poprzez wprowadzenie do obrotu urządzenia nieopatrzonego wymaganymi ostrzeżeniami dotyczącymi bezpieczeństwa użytkowania, wobec czego użytkownik nie miał możliwości prawidłowego zainstalowania i użytkowania urządzenia, a skala skutków w postaci zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia użytkowników, wywołanych naruszeniem przez stronę postępowania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża, organ nadzoru rynku prowadzący postępowania uznał za okoliczności obciążające stronę postępowania.

Okolicznością przemawiającą na korzyść strony postępowania jest to, że nie było wcześniej prowadzone wobec niej postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym powyższa przesłanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przesłankę organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania powinna mieć świadomość,

jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez nią wyroby do obrotu będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą detaliczną i hurtową, zatem należy od niej, jako profesjonalisty oczekiwać, iż wykazuje się zwiększoną świadomością w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane do obrotu oraz wykonuje spoczywające na niej wedle rozporządzenia (UE) 2016/426, obowiązki. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania, jako importer nie dopełniła obowiązków wynikających z ww. rozporządzenia, gdyż wprowadziła do obrotu urządzenie niezgodne z wymaganiami, nie dopełniła swojego obowiązku w zakresie zapewnienia umieszczenia przez producenta oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu oraz nie dopełniła obowiązku zapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie odpowiednimi napisami, w tym swoją nazwą i adresem pocztowym. W związku z powyższym to na stronie postępowania spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków w danym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129). Strona postępowania pełni rolę importera wyrobu, który zakupiła od innego podmiotu gospodarczego. To nie na niej spoczywają obowiązki zaprojektowania i wytworzenia wyrobu zgodnie z zasadniczymi wymaganiami oraz dołączenia do wyrobów informacji na temat bezpiecznego użytkowania. Nie można zatem, przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynienia się do powstania naruszenia prawa, a także brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy. Nie zmienia to jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przyczyniła się do naruszenia przepisów rozporządzenia. Jak zostało przytoczone powyżej strona postępowania w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków, wynikających z aktualnie obowiązujących

przepisów i to ona jako importer winna sprawdzić przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu, że wyrób został on oznakowany znakiem CE, danymi producenta i dołączono do niego informacje w zakresie bezpiecznego użytkowania. Mimo ciężącego na niej obowiązku, wynikającego z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426, strona postępowania nie wykonała ww. czynności. W związku z powyższym, przy uwzględnieniu wskazanych ustaleń, stwierdzić należy, iż strona postępowania w znacznym stopniu przyczyniła się do naruszenia prawa.

Na korzyść strony postępowania przemawia fakt, że podjęła dobrowolne działania w zakresie powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i przedstawiła dowody na powyższą okoliczność. Z kolei w zakresie usunięcia niezgodności z wymaganiami, strona postępowania również podjęła dobrowolne działania, jednak nie okazała wszystkich wymaganych w postanowieniu dowodów – na 20 odbiorców, którym dostarczyła wyrób na podstawie faktur, okazała dowody usunięcia niezgodności z wymaganiami wobec wyrobów dostarczonych 15 kontrahentom. Jednocześnie strona postępowania nie udowodniła w sposób wystarczający, czy wyrób rzeczywiście został opatrzony danymi producenta. Na korzyść strony postępowania przemawia jednak to, iż niezwłocznie po wszczęciu postępowania podjęła dobrowolne działania, mające na celu usunięcie niezgodności urządzenia z wymaganiami.

Przy określeniu wymiaru kar pieniężnych organ nadzoru rynku wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży urządzenia: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100,, kod EAN: 5903240385171*. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów) oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Strona postępowania oświadczyła, że średnia jednostkowa cena sprzedaży netto wyrobu wynosiła 71,38 zł. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, iż korzyść majątkowa ze sprzedaży 1541 szt. wyrobu wyniosła 109 996,58 zł.

Prezes UOKiK przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej dla osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą uwzględnia także jej warunki osobiste, tj. sytuację majątkową, rodzinną, zdrowotną i zawodową. W dniu 12 września 2022 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania, w którym przedstawiła informacje w powyższym zakresie. Strona postępowania wskazała na pogarszającą się sytuację materialną i zawodową z uwagi na ogólną sytuację w gospodarce, zwłaszcza rosnące koszty energii elektrycznej i gazu. Nie można jednak uznać, żeby powyższe okoliczności mogły wpłynąć na fakt niedopełnienia przez stronę postępowania obowiązku w zakresie sprawdzenia przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu, czy został oznakowany znakiem CE, ostrzeżeniami dotyczącymi bezpieczeństwa użytkowania oraz danymi producenta. Dopełnienie powyższego obowiązku pozostaje bez związku z sytuacją materialną strony postępowania. Ponadto należy jednak mieć na uwadze, że ogólna sytuacja w

gospodarce wpływa na sytuację majątkową całego społeczeństwa, powyższa przesłanka nie wpłynęła więc na obniżenie wysokości nakładanych na stronę postępowania kar pieniężnych.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy strony postępowania z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, Prezes UOKiK miał na uwadze, że strona postępowania sama podjęła czynności mające na celu usunięcie niezgodności, co przemawiało na korzyść strony postępowania. Za okoliczność obciążającą należało jednak uznać fakt, iż strona postępowania nie przekazała wszystkich dowodów, świadczących o skutecznym usunięciu niezgodności wyrobu z wymaganiami u wszystkich kontrahentów, a także, że niektóre z dowodów świadczących o wykonaniu postanowienia z dnia 8 czerwca 2022 r., zostały przekazane po terminie. W wyznaczonym terminie strona postępowania przekazała jedynie 10 oświadczeń odbiorców, świadczących o usunięciu niezgodności wyrobów z wymaganiami. Ponadto, mimo że oświadczenia odbiorców strony postępowania obejmowały wskazanie, że na wyrobie umieszczono dane producenta, powyższa okoliczność nie wynikała jednoznacznie z przekazanych przez stronę postępowania dowodów. Kolejne 5 oświadczeń kontrahentów, dokumentujących powyższą okoliczność albo potwierdzających brak wyrobu na stanie magazynowym kontrahentów, jak również dowody powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, zostały przekazane przez stronę postępowania po upływie wyznaczonego terminu.. Należy przy tym wskazać, że strona postępowania była należycie informowana o tym, jakie i w jakim terminie dowody na okoliczność podjęcia wymaganych działań powinna przedstawić, a także o konsekwencjach nieprzekazania wszystkich dowodów wykonania postanowienia w wyznaczonym terminie. Strona postępowania była zatem świadoma tego, jakie działania powinna podjąć w toku prowadzonego postępowania. Postanowienie, w którym wezwano stronę postępowania do przedstawienia w wyznaczonym terminie wymaganych dowodów, zostało jej doręczone w dniu 14 czerwca 2022 r., a termin na przedłożenie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upłynął w dniu 29 lipca 2022 r. Tymczasem strona postępowania dopiero po piśmie Prezesa UOKiK, wskazującym na nieprzedstawienie wszystkich wymaganych dowodów, podjęła próbę uzyskania brakujących oświadczeń od kontrahentów i dnia 25 sierpnia 2022 r. rozesłała do nich listy polecane. Ponadto również dopiero po piśmie Prezesa UOKiK strona postępowania przedstawiła dowody, potwierdzające powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami. Strona postępowania wskazała, że wstrzymała się z publikowaniem ogłoszeń, wskazanych w piśmie z dnia 8 czerwca 2022 r., z uwagi na czynione starania w zakresie uzyskania przedmiotowych oświadczeń od odbiorców i zgromadzenie informacji co do dalszych

losów piecyków. Należy jednak uznać, że opóźnienie strony postępowania w opublikowaniu wymaganych oświadczeń prasowych jest niezasadne. Raz jeszcze trzeba podkreślić, że strona postępowania została należycie poinformowana przez Prezesa UOKiK o konieczności podjęcia jednoczesnych działań, mających na celu usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach. Strona postępowania była więc świadoma, w jakim terminie powinna przedstawić dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, a także jakie są konsekwencje uchybienia powyższego terminu. Mając powyższe na uwadze, w opinii Prezesa UOKiK, mimo iż strona postępowania podjęła działania, mające na celu należyłą współpracę z organem nadzoru rynku, to działania te nie przyczyniły się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Uwzględniając wskazane powyżej przesłanki wymiaru kar pieniężnych, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426, z powodu wprowadzenia do obrotu urządzenia niezgodnego z zasadniczymi wymaganiami określonymi w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia (UE) 2016/426 w wysokości **20 000 zł** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych 00/100), karę pieniężną za niedopełnienie przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie zapewnienia umieszczenia przez producenta oznakowania CE bezpośrednio na urządzeniu w kwocie **4 000 zł** (słownie: cztery tysiące złotych 00/100) oraz karę pieniężną za niedopełnienie przez stronę postępowania obowiązku w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie zapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie napisem określonym w pkt 1 lit. a Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426, w wysokości **2 000 zł** (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

Prezes UOKiK uznał, że kary określone w sentencji decyzji, stanowiące 20% maksymalnego wymiaru kar, są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru przedsiębiorca Wojciech Dudycz, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, obowiązany jest uiścić w łącznej wysokości kwotę **26 000 zł** (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy złotych 00/100) z tytułu kar pieniężnych, na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie **30 dni** od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnych stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne

rozpatrzenie sprawy, karę należy uiszczyć w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1 wykaze, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

Ponadto w świetle całego zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy oznakowania wyrobu: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171. Po powtórnej ocenie urządzenia, Prezes UOKiK stwierdził, że postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie niezapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie napisami określonymi w pkt 1 lit. d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426 jest bezprzedmiotowe.

Napisy określone w pkt 1 lit. d i e ww. załącznika odnoszą się bowiem do „oznaczenia kategorii urządzenia” oraz „nominalnego ciśnienia zasilania urządzenia”. Brak powyższych oznaczeń stanowi jednocześnie naruszenie wymagań zasadniczych, określonych w pkt 1.5 lit. c w zw. z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia (UE) 2016/426.

Wprowadzenie przez stronę postępowania do obrotu urządzenia niespełniającego wymagań określonych pkt 1.5 lit. c w zw. z pkt. 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia (UE) 2016/426, z uwagi na brak na urządzeniu ostrzeżeń wyraźnie określających kategorię urządzenia oraz ciśnienie zasilania, naruszało obowiązek importera wskazany w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/426, co z kolei uzasadniało wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie ww. obowiązku.

Mając na uwadze, że niedopełnienie obowiązku importera w zakresie sprawdzenia, czy producent opatrzył urządzenie oznaczeniami, wskazującymi na kategorię urządzenia oraz

nominalne ciśnienie zasilania, stanowi jeden czyn, strona postępowania nie może być z jego powodu dwukrotnie ukarana.

Choć w prawie administracyjnym zasada *ne bis in idem* nie została nigdzie wprost sformułowana, w doktrynie i orzecznictwie od lat podkreśla się jej zastosowanie także w przypadku nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 listopada 2010 r. (P 29/09) odwołał się do rekomendacji Komitetu Ministrów Rady Europy nr R 1/(91) przyjętej 13 lutego 1991 r. w sprawie sankcji administracyjnych, wyznaczającej minimalny standard, który należy mieć na względzie w procesie nakładania administracyjnych kar pieniężnych. W powyższym wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „Jedną z zasad tego standardu jest dyrektywa, że osoba nie może być karana administracyjnie dwukrotnie za to samo zachowanie na podstawie tej samej normy prawnej albo norm chroniących ten sam interes społeczny (rules protecting the same social interest)”.

Mając na uwadze, że zachowanie strony postępowania, polegające na niesprawdzeniu przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu, czy producent umieścił na nim oznaczenia dotyczące kategorii urządzenia oraz nominalnego ciśnienia zasilania, spotkało się z administracyjną sankcją karną z tytułu niedopełnienia obowiązku w zakresie wprowadzenia do obrotu urządzenia niezgodnego z wymaganiami zasadniczymi, na stronę postępowania za to samo zachowanie nie może zostać nałożona druga kara pieniężna na podstawie innego przepisu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Jednocześnie w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w powyższym zakresie, wskazane w art. 97 ust. 4 ww. ustaw., ponieważ organ nie nałożył na stronę postępowania prawomocną decyzją kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie. Wobec powyższego organ nadzoru rynku, prowadzący postępowanie, nie może merytorycznie orzec w przedmiocie postępowania w sprawie nałożenia na Wojciecha Dudycza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą INKO-TIME Wojciech Dudycz w miejscowości Łupowo, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2016/426 w zw. z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/426 w zakresie niezapewnienia, aby producent zaopatrzył urządzenie: *przenośny piecyk na kartusze gazowe Alpen Camping IK-1100*, kod EAN: 5903240385171, napisami określonymi w pkt 1 lit. d, e Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia (UE) 2016/426.

Z uwagi na odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (vide odesłanie zawarte w art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), w ww. postępowaniu, konieczne jest wydanie rozstrzygnięcia na

podstawie art. 105 § 1 kpa., tj. wydanie decyzji o umorzeniu postępowania, gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że przesłanka bezprzedmiotowości postępowania występuje wówczas, gdy brak jest jednego z konstytutywnych elementów materialnego stosunku prawnego, tj. brak podmiotu i przedmiotu postępowania, a także zaistnienia innych okoliczności wywołujących podobny skutek, powodujący brak możliwości załatwienia sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Do przyczyn przedmiotowych należy zaliczyć sytuację, w której jakiegokolwiek rozstrzygnięcie (pozytywne czy negatywne) staje się prawnie niedopuszczalne (*vide* wyrok WSA w Gdańsku z 10 lutego 2021 r., sygn. II SA/Gd 416/20).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

P o u c z e n i e

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000), dalej: „Kpa”, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt I oraz V sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt II-IV sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania

wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka
/podpisano elektronicznie/